

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoP/2/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5718203354
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5718203354.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci navrhovateľa: E. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. R., X. E., proti osobe oprávnenej z výživného (odporkyni): A. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., Q. XXXX/X, prechodne Q. XX, o zrušenie výživného na plnoleté dieťa, na odvolanie oprávnenej z výživného proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 18Pc/11/2018-74 zo dňa 03.07.2019, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Martin zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči dospeljej dcére, ktorá bola naposledy určená rozsudkom tamojšieho súdu sp.zn. 11C/41/2011 zo dňa 10.11.2011, kedy bolo stanovené výživné vo výške 150,00 Eur mesačne. Vyživovaciu povinnosť zrušil súd prvej inštancie ku dňu 31.08.2018. Rozhodnutie zdôvodnil s poukazom na ust. § 62, § 78 Zákona o rodine, pričom konštatoval, že oprávnená z výživného - dcéra navrhovateľa ukončila denné štúdium v Spojenej škole Martin, žiačkou bola do 31.08.2018. V zmysle § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 600/2003 Z. z. nie je nezaopatrené dieťa, a preto aj v súlade s § 157 CMP nastala taká zmena pomerov, ktorá umožňuje zrušiť výživné. V nasledujúcom období oprávnená z výživného je evidovaná ako študentka nadstavbového kombinovaného štúdia, avšak štúdium nevykonáva, čo potvrdila samotná oprávnená v podaní zo dňa 28.01.2019. S ohľadom na to je potom irelevantné, že má status študenta v školskom roku 2018/2019, pričom táto skutočnosť nezakladá nárok na výživné. Vychádzajúc zo záveru, že dcéra navrhovateľa je schopná samostatne sa živiť, súd zrušil vyživovaciu povinnosť v zmysle návrhu.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie oprávnená. Uviedla, že tento považuje za nesprávny a nezákonný. Nie je možné, aby platila argumentácia súdu, že vyživovacia povinnosť skončila dňom 31.08.2018. Potvrdila, že ukončila štúdium na Spojenej škole Martin dňa 21.06.2018 výučným listom, avšak jej záujem bol pokračovať v príprave na povolanie, a preto sa rozhodla pokračovať v štúdiu na kombinovanom nadstavbovom štúdiu, ktoré by jej umožnilo v priebehu dvoch rokov si urobiť maturitu. Tu nastúpila do vyučovacieho procesu dňa 06.09.2018, pričom vykonávanie konzultácií malo vplyv na rozvrhnutie jej času na brigádnickú prácu, avšak neumožňovalo trvalé zamestnanie. Tento stav bol minimálne do konca januára 2019. Jej finančná situácia, ako aj matky a prístup otca, ju viedol k rozhodnutiu nepokračovať v štúdiu. Toto sa ale vyvíjalo postupne v priebehu prvého polroka školského roku 2018/2019. Žiadala, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a vyživovaciu povinnosť zrušil ku dňu 31.01.2019.

3. K podanému odvolaniu sa vyjadril navrhovateľ, ktorý uviedol, že s takýmto návrhom súhlasí. Žiadal však, aby súd zaviazal oprávnenú k vráteniu výživného v sume 600,00 Eur za obdobie od 17.01.2019 do 18.06.2019, ktoré jej zaplatil.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 65 a § 66 CMP a postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Z preskúmaného rozhodnutia, ako aj spisového materiálu, odvolací súd zistil, že predmetom konania bolo zrušenie vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči dcére ako oprávnenej z vyživovacej povinnosti. Výživné bolo naposledy určené rozsudkom Okresného súdu Martin sp.zn. 11C/41/2011 zo dňa 10.11.2011 vo výške 150,00 Eur mesačne. V tom čase bola dcéra navrhovateľa maloletá, zverená do osobnej starostlivosti matky. Dcéra navrhovateľa na Strednej odbornej škole strojníckej v Martine realizovala štúdium od 01.09.2014, ktoré ukončila vykonaním záverečnej skúšky dňa 21.06.2018. V školskom roku 2018/2019 bola prijatá na nadstavbové kombinované štúdium v spojenej škole v dvojročnom maturitnom odbore. Štúdium započala od 01.09.2018. Podľa oznámenia školy sa štúdium vykonáva formou konzultácií v poobedňajších hodinách od 15.00 hod. do 19.15 hod. v stanovených termínoch v kalendárnom mesiaci, prípadne po individuálnej dohode. Svojím podaním zo dňa 28.01.2019 oprávnená z výživného uviedla, že na polroku v školskom roku 2018/2019 štúdium ukončila a nechodí do školy. Výživného, ktoré bolo súdom určené, sa vzdáva. Vzhľadom na takto zistené skutočnosti bol postup súdu prvej inštancie, ktorý zrušil vyživovaciu povinnosť dňom 31.08.2018, správny. Je nepochybné, že ukončením štúdia dňa 21.06.2018 získala oprávnená z výživného schopnosť samostatne sa živiť. Tomu nasvedčovala aj skutočnosť, že vykonávala prácu (hoc aj brigádnicu), pričom mala možnosť pokračovať v nadstavbovom štúdiu, ktoré však už nebolo dennou formou, ale len formou konzultácií. Z jej vyjadrenia je zrejmé, že takéto štúdium zanechala (z vyjadrenia navrhovateľa vyplynulo, že na konzultácie do školy nechodila ani v prvom polroku školského roka 2018/2019). Pokiaľ následne v odvolaní a aj z vyjadrenia otca vyplynulo, že sú schopní sa dohodnúť na skončení vyživovacej povinnosti k 31.03.2019 (a ako vyplynulo z vyjadrenia otca, výživné k tomuto obdobiu bolo zaplatené), rozhodnutie súdu, ktorý stanovil koniec vyživovacej povinnosti dňom 31.08.2018, nie je tomu prekážkou. Z vyjadrenia otca vyplynulo, že žiada o vrátenie len neskôr zaplateného výživného (po januári 2019). V tomto prípade je potrebné vychádzať zo zákonných ustanovení, najmä Zákona o rodine, v zmysle ktorého plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť (§ 62 ods. 1 ZoR). Pokiaľ teda bol podaný návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti súdom, správne tento rozhodoval v súlade so zákonnými ustanoveniami Zákona o rodine, keď z vykonaného dokazovania vyplynulo, že osoba oprávnená z výživného po ukončení štúdia záverečnou skúškou nebola po 31.08.2018 odkázaná na výživu navrhovateľa, nakoľko bola schopná sama sa živiť. Pri rozsudkoch upravujúcich výživné sa vychádza z rozhodujúceho stavu v čase vyhlásenia rozhodnutia, pričom pre zmenu predchádzajúceho rozhodnutia o určení výživného sa predpokladá zmena pomerov na strane oprávneného, povinného alebo na oboch stranách. Jedným zo spôsobov zmeny (zániku) vyživovacej povinnosti je nadobudnutie spôsobilosti samostatne sa živiť. Keďže takéto skutočnosť z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie vyplynula, správny bol jeho záver o zániku vyživovacej povinnosti k určenému dátumu. S takýmto rozhodnutím sa odvolací súd plne stotožnil, pričom z podaného odvolania nevyplývali také skutočnosti alebo dôvody, ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový alebo právny stav odlišne od súdu prvej inštancie. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil.

6. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 52 CMP v spojení ust. § 396 CSP a rozhodol, že žiaden z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania nemá.

7. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).